

Ray Bradbury ve Fahrenheit 451

İki hafta kadar Güney Kaliforniya'da olacağım. Size 1934 yılından beri burada yaşayan ve bir çoğunuzun emimin tanıdığı Ray Bradbury'den bahsedeyim. Meğerse 22 Ağustos günü Ray Bradbury 88 yaşına basmış. Bu yüzden birkaç kere onunla ilgili televizyon programları veya haberlere rastladım. Benim ilk okuduğum kitabı, Fahrenheit 451. Onu okuduğumda 15 yaşındaydım. Aslında 1953 yılında yayınlanan bu kitap, benim çocukluk yıllarımda bilim-kurgu romanlarının Türkiye'de yaygınlaşmasıyla, yanılmıyorsa Milliyet yayınları tarafından birçok bilim-kurgu romanıyla birlikte yayınlanmıştı. Fahrenheit 451, geleceğin bir Amerikan şehrinde yaşayan ve kitapları yakmakla görevlendirilmiş bir itfaiyecinin karmaşık ve rahatsız edici bir hikayesini anlatıyordu. Okuduğum yaşlarda bu romanı çok iyi anladığımı söyleyemem. Bir şekilde insanların kitap okumadığı ve düşünmekten kaçtığı bu gelecek dünyasında insanlar sabah akşam duvar büyüklüğünde televizyonları seyrediyorlar ve kulaklarının

**ÇETİN KAYA
KOÇ**

içine yerleştirilmiş radyoları dinliyorlardı. 17 yaşında bir kızın kendisine etrafındaki realitenin ne kadar sentetik olduğunu düşünmek zorunda bırakan soruları yüzünden dünyası değişen itfaiyeci kendini ola-

ğanüstü bir olaylar zincirinin ortasında bulur.

Bu kitabı bir kere daha okumak gerektiğini düşünürken, Ray'ın 2001 yılında yaptığı bir konuşmanın transkriptini buldum. Bu konuşmada Ray, roman yazmanın zorluklarından bahsedip, bir yıl boyunca uğraşmış sonunda bir yere varamayabileceğinizi söylüyor. Onun yerine kısa hikayeler yazın diyor. Kalitesi ne olursa olsun, her hafta bir kısa hikaye yazarsanız, en azında her hafta çalışmış olursunuz diyor. Ayrıca sene sonunda ise 52 tane kısa hikayeniz olur. Ancak bunların elli ikisinde kötü olması imkansızdır diyor. Ray dedemiz, "Sizinle bahse girerim, hiç kimse 52 tane kötü hikaye yazamaz, böyle bir şey mümkün değil", diyor. Hayatının bundan sonrasında bilim-kurgu yazmak isteyenlere ithaf ederim.
koc@cryptocode.net